

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Anthimi Episcopi Nicomediæ, quod gloriosè consummauit
anno Redemptoris 302. Marcelli Rom. Pont. 6. Diocletiani verò &
Maximiani Imp. 19. ex eo quod est apud Metaphrasten. Succesit hic ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

gaudio euigilans, lætior exequiarum opus profecutus est, Deo disponēte, vt & filius à luctu gemituque consolaretur, & patris gloria ad noticiam omnium perueniret.

Non multò pòst, Abbas Ocialdus, qui monasterio in Centula sanctissimis disciplinis optimè constituto, cum pari pietatis laude præerat, sanctissimi viri corpus summo cum honore ac gloria transfulte, suoque in monasterio honorificè collocauit, vbi multis admodum miraculis clarum, immensa opem eius dignè implorantibus, & corporis & animæ beneficia largitur, præstāte Domino nostro Iesu Christo, à quo omnis sanctitatis laus, & miraculorū virt^o ad nos dimanat.

MARTYRIVM S. ANTHIMI EPISCOPI Nicomedia, quod gloriose consummauit anno Redemptoris 302. Marcelli Rom. Pont. 6. Diocletiani verò & Maximiani Imp. 19. ex eo quod est apud Metaphrasten. Successit hic S. Cyrillo eiusdem ciuitatis Episcopo.

Anthimus in præclara nobiliq̄ue ciuitate Nicomedia oriūsus, eam ab infantia pietatis ac modestiæ præ se faciem tulit, vt nihil moribus illius ornatius, nihil vitæ integritate candidius videretur. Erat adolescens adhuc, aded Christianæ philosophiæ deditus, tantaque grauitate morum præditus, vt solo vultu oculisque, è quibus admirabile pietatis ac prudentiæ specimen elucebat, alios ad virtutis studium excitaret, & quasi quibusdā amoris diuini facibus inflāmaret. Hinc cum ea hominis virtus in oculis & ora omniū versaretur, ad sacerdotij dignitatē, magnum id temporis honoris gradum euectus est: nec multò pòst, sublato è viuīs Nicomediæ antistite

Corpus eius
Centulam
transfertur.

Coruscant
miraculis
post obitū.

C. Baron.
Ann. tom. 3.

27. Aprilis.

Admiranda
in adolescēte
morum gra-
uitas & pie-
tas.

Fir. Sacerdos
& episcopus

ancillite, communi omnium suffragio, in cathedram eius frustra reluctans collocatus.

Ille verò cum sacri istius muneris suo ditione nullis precibus nullaque arte subterfugere, sed prudentissimi gubernatoris instar, vix manu clauam arripuit, summisque viribus boravit, ut commissam sibi ecclesie nauem, in tempestatibus impietatis fluctibus, ad optatum salutis portum dirigeret. Quod, sanè quanta prudentia constantia præstitit, testes sunt Indes & D

Indes & Dōna, per Anthonium cōuertuntur.

Glycerius & Theophilus, martyres.

Viginti martyra millia.

Maximianus Imperator.

na, qui relicto imperatore, & omnibus mundi honoribus ac diuitijs spreis, studio labore Anthimi assiduo ad fidem pietatemque ducti sunt. Testes etiam sunt Glycerius & Theophilus, qui pietate huius viri excitati, inter mortis aculeum pro Christi nomine acerbissimum superati sunt. Testes postremo viginti martirum millia, qui voracibus flammis corpora obijere non dubitarunt, quò haultam ab animo fidei ac pietatis formam, in extremum diem conseruarent.

Ea tempestate, Maximianus Imperator, Christianorum sanguine ebrius, grauissimam longèque persecutionem excitauerat. Cumque ad vincula, alij ad supplicia & crucem traheretur, Anthimus virtutum splendore inprimis iustis, nequaquam latere potuit. Degebat in sanctus in pago Semana, vbi dū verba vice populo ministraret, missis à Maximiano viginti militibus, haud parùm diligenter, ad vincula necem questrus est. Cumque errabundi in regionem incidissent, auidèque ex eo scire cuperent, ubi eam locorum antistes Nicomediz degeret, ille cernens diu de sideratâ se adesse martyria, eos benigne admodum hospitio excepit, appo-

fitisque animo e
Igitur lo
Anthim
Ooptim
qui hact
fitus et
modera
ditis, eq
ricuere
oculos
Cumque
viri bene
gno cibi
verò int
gitarent
quod ve
fine grat
concessi
Ac ill
sus, stati
sta in D
tate ac g
errorum
riti & la
admira
fuderit.
minis it
fitis, ad
in consp
vccant
allatis p
um affa
merabi
rudem

fitisq̄ue dapibus, ad epulas eos hortatus, bono animo esse iussit, se Anthimum illis adducturū. Igitur solutis liberisq̄; animis illis epulantibus, Anthimus in medio ciborum apparatu exurgēs: Optimi, inquit, ac strenui milites, ego sum is, qui haecenus tanto à vobis labore ac sudore que situs est. Estote animo bono, hilariq̄ue, vt expleti moderatis epulis, Maximiano me sistatis. His auditis, equites, stupore propemodum oppressi cōticiuere, ac venerādos illius canos reueriti, ne oculos quidem in eum figere præsumpserunt. Cumq̄ue ex vna parte, animis reputarent insignē viri benevolentiam, oblatumq̄ue gratis cum magno cibi ac potus apparatu hospitium: ex altera verò intolerandam Maximiani tyrannidem cogitarent, ingenti pudore suffusi, scelus, propter quod venerant, execrati sunt, Anthimoq̄ue sine sine gratias agentes, liberam abeundi facultatē concesserunt.

Anthimus
se vtrò ho-
stibus pro-
dit.

At ille incredibili martyrij cupiditate incensus, statim luculenta oratione, de pietate ac re-
cta in Deum fide ad eos disseruit, tanta auctori-
tate ac gratia, vt profligatis ex eorum mentibus
errorum tenebris, omnes ad Christum adduxe-
rit: & salutari regenerationis lauacro expiatis,
admirando quodam gaudio & exultatione per-
fuderit. Tū verò ipse ante omnes, futuri certa-
minis iter ingressus, manibus post terga reuin-
ctis, ad tyranni tribunal peruenit: seseq̄ue vtrò
in conspectum eius obtulit. Imperator autem,
vt tantam animi eius magnitudinem frangeret,
allatis protinūs cruciatuam instrumentis, sic e-
um affatus est: Tūc es ille Anthimus, qui in nu-
merabilibus deos nostros afficis contumelijs, &
tandem plebeculam tecum in eandem impieta-
tem

Anthimus
cōuertit mi-
lites, qui ad
se capiendū
venerant ad
Christum.

Eos bapti-
zat.

Vtrò se si-
sit Impera-
tori.

**Prælarè re-
sponderet Im-
peratori.**

tem trahis? Ad hæc Anthimus, leniter subridens
Certè, inquit, Imperator, ne ad hæc quidem
responderem, nisi sacer & diuinus Apollonius
mihi persuaderet, docens nos debere
paratos, ad reddendam cui libet petenti
nem. Nam antea quidem mentis tuæ errorem
hementer deplorabam, cum intelligerem te
nibus quibusdam simulacris diuinos honores
tribuere; nunc verò cum speras me tuis vel
nis vel supplicijs in eandem animi pestem
lendum, quo animo hæc feceris? Deliras pro
Imperator, deliras inquam, si credis me cruci
bus à Christi confessione vel amore auelli
Oportet vt hæc eorum subijcias oculis, qui
mo pufillo & angusto, pluris, lubricas huius
voluptates, quam cælestes delicias, nulla
ægritudine contaminandas, faciunt.

**Cervix mar-
tyris lapidi-
bus tūdatur.**

Hæc cum sacerdotio magnus, & decertans
maior Anthimus differuisset, Imperator
xit: Sunt hæc quidem inania verba, sed exitus
probabit; iussitque durissimis sancti
cervicem lapidibus verberari. Ille autem
quam certaminis sui primitijs iam decoratus
magno exultabat gaudio, grauioræq; suppli-
ciorum desiderans, exclamabat: Di, qui cælum terram
non fecerunt, pereant. Hac contumelia grauiter
commotus Imperator, talos martyris, ferrea
fit fibulis igne candentibus transfigi; atque
lum acutis stratum testis proferri, virgulis
delissimè cædi. Cumque martyr inuictus æquo
nimo in tormentis persisteret, tyrannus
gnita ei tibialia adhibuit, summaque contumacia
ne laborauit: vt suppliciorum acerbitate
rosam athletæ animum vinceret. Sed cum
mentis acerbius torqueretur, demissam cal-
vo-

**Vox exli-
tus, cum
confortat.**

vocem audire visus est: quæ & labetes vires reparabat, & amplissima cū insigni victoria præmia spondebat. Tum verò vultu animoque protinus alacrior factus, non modò non concidit, sed mira cordis tràquillitate, ipsum Imperatorem stupefcentem affatus est: Breui conuincam te, inani religionis opinione tumidum deos colere, & Christi nomen blasphemis insectari.

Hæc libertate dicendi, lacessitas Maximianus, iubet martyrem rote alligatum, sine intermissione versari, carnesque ignitis lampadibus paulatim exuri. Sed carnifices (ò immensam Christi potetiam & bonitatem) cū admotis sacro corpori lampadibus, martyrem se totum flammeum facturos putarent, humi protinus strati conciderunt, ac fluentibus è manibus cruciatuum instrumentis, tanquam sopore quodam graui oppressi permanserunt. Tum verò Maximianus, furore incredibili inflammatus, maledictis carnifices insectari, & tertio quoque verbo, stolidos, socordes, ac effeminatos appellare. At illi ingenti timore ac horrore perfusi, membris omnibus trepidare, seseque nullo modo splendorem triumvirorum, qui immenso coruscantes lumine Anthonimo astabant, ferre posse clamabant. Martyr autem in precibus & hymnis exultans, diuinas laudes concinebat, tyrannumque ignem præ nimio furore spirantem, multò maioribus afficiebat supplicijs.

Itaque Maximianus constantia tanti martyris victus, solum è rota, ferreis vinctum catenis, ad maleficorum iussit deduci carcerem. Sed accidit, vt solutus, in via, diuina virtute, catenis, non lictores miraculo percelleret, & admirabili spectaculo stupefaceret. Cumque humi strati

Y

trep-

Alligatus
rotæ.Carnifices
prostrantur.Martyr in
carcerem
reducitur.

trepidarent, martyr manu sua sublatos, ceptos
iussit iter pergere, ijsque comitantibus latus ca-
cerem ingressus est. Ibi verò non pauci, prope
scelera vinculis astricti, eius aduentu pijsq; li-
monibus aded recreati sunt, vt se totos ei san-
dos traderent. nulloque poenitentiae labore
peccatorum remissionem recularent: quos
sanctus Christo conciliauit, aquisq; salutaribus
à sordibus peccatorum ritè purgatos, ad optum
caelestis regni filios effecit. Maximianus autem
cum maiora impietatis suae damna ab eo pat-
tur, rursus è carcere eductum pro tribunali
gentia ei præmia, ac summi sacerdotis decore
ei honorem obtulit: si thura dijs adolere vellet.
Sed Anthimus, irrisa Imperatoris dementia,
inquit, summi illius & præclari Pastoris & Sa-
rificis Iesu Christi Sacerdos sum, cui meipsum
sacrificium offero. Dij autem vestri, & corrupti-
gnitates, planè omni sunt ludibrio ac cõmune
dignissimi.

**Maleficos
in carcere ad
poenitentiam
adducit &
baptizat,**

**Maximianus
pro tribuna
li ei blandi-
tur, & munera
promittit**

**Capite ple-
ditur mar-
tyr.**

His ira percitus Imperator, iubet generosam
athletam, capitalem subire sententiam, qui
bia minimè futurorum bonorum spe exul-
constanter cervicem lictoris gladio subiecit
desideratam diu martyrij coronam gaudens
cepit. Corpus eius fuit magno fidelium gaudio
in eodem certaminis loco honorificè tumulatum.

**MARTYRIVM SS. VITALIS, & VITALI-
ria coniugis eius. ex actis SS. Geruasii & Prothasii,
sui, qui passi sunt anno Domini 171. sub Marco
relio & Lucio Vero Imp. qua acta S. Ambrosii
in sua Epistola scripta reliquisse putatur. Eiusdem
iusdem nominis, Vitalis. Episcopus Ecclesie Romanæ
natis, qui claruit circa annos Domini 570.**

**C. Baron. to.
2. Ann. & in
not. Mart.
Rom.**